

FØR JORDFESTINGA

Så ta da mine hender
og før meg frem
inntil jeg salig ender
i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene,
nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene,
jeg følger med.

ETTER JORDFESTINGA

Selv om jeg ei fornemmer
din sterke hånd,
min salighet dog fremmer
din gode Ånd.
Så ta da mine hender
og før meg frem
inntil jeg salig ender
i himlens hjem.

T Julie von Hausmann 1862 - M Friedrich Silcher 1842

*Takk for at vi kunne være sammen i dag.
Familien.*

Prest: Arnstein Bleiktvedt
Organist: Justin Mark Vickery
Solist: Arild Rønsen



GOL
BEGRAVELSESBYRÅ



Heidi Arnestad

★ 31 - 7 - 1967 † 13 - 3 - 2022



*Herad kyrkje
onsdag 23. mars 2022*

SOLOSONG

Den Fyste Song – Herborg Kråkevik

OPNINGSORD

FELLESONG

Jeg er en seiler på livets hav, på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav, og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande med livsens trær på de skjønne strande,
hvor evig sol og sommer er.

Iblant jeg seiler for medvinds bøl i andres kjølvann og følge
som just lik meg denne reise gjør hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner, min dag så stille og blid henninner,
mens vinden fyller alle seil.

Mitt skip er lite og havet stort, det rommer tusene farer.
Men storm og bølge ei skyller bort det skip som Herren bevarer.
For ennå skjer det som før det gjorde, når Jesus selv kommer innen borde,
da legger havet seg igjen.

La ankret falle! Jeg er i havn i ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelsers favn, han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller, mens ankret sakte og stille faller
i evighetens lyse land.

T Henry Albert Tandberg 1909 - M Klaus Østby 1909

MINNEORD

BLOMSTERHELSNINGAR

SOLOSONG

Drammen i Regn – Jonas Fjeld

SKRIFTLESNING

FELLESONG

Ein fin liten blome i skogen eg ser, i granskogen diger og dryg,
og vent mellom mose og lyng han seg ter. Han står der så liten og blyg.

Sei, ottast du ikkje i skogen stå gøymd der skuggane tyngja deg må?
Å nei, for av Herren eg aldri vert gløymd, til ringaste blom vil han sjå.

Om enn eg er liten, har Herren meg kjær, med honom eg kjenner meg sæl.
Kvar morgon meg bøna til himmelen ber, med bøna eg sovnar kvar kveld.

Som blomen om vinteren visnar eg av, men gled meg, for då står eg brud.
Lat lekamen kvila med fred i si grav, mi sjel, ho er heime hos Gud!

Ja, glad skal eg vakna hos Jesus eingong i morgonen æveleg klår,
og blanda med heilage englar min song i himlen, dit døden ei når!

T: Anders Hovden

TALE

BØNN OG VÅR FAR

Vår Far i himmelen! Lat namnet ditt helgast.
Lat riket ditt koma. Lat viljen din råda på jorda
slik som i himmelen.

Gjev oss i dag vårt daglege brød,
og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev
våre skuldnarar.

Og lat oss ikkje koma i freisting,
men frels oss frå det vonde.

For riket er ditt, og makta og æra i all æve.
Amen

FELLESONG

Ikke en spurv til jorden uten at Gud er med.
Ikke en sjel mot døden uten hans kjærlighet!
Ikke en blomst er visnet, ikke en tåre falt
uten at Gud vet om det, han som er over alt.

Tro det når stormen herjer bladløse vintertrær!
Tro det når brenning bryter over de nakne skjær!
Tro det når ubeskyttet midt i en kamp du står.
Tro det når helt alene du med en smerte går.

Tro det når noe brister uten å vokse frem.
Tro det når noen mister det som var alt for dem!

Tro det når håp går under uten å reise seg:
Ikke en spurv til jorden! Det er et ord til deg.

T Ingeborg Prytz Fougner 1948 - M Sigurd Lunde 1973

POSTLUDIUM

Gabriels Oboe – Ennio Morricone